

Dysk fizyczny – rzeczywiste urządzenie, najczęściej zamontowane wewnątrz obudowy komputera

Partycja - logiczny, wydzielony obszar dysku twardego, który może być sformatowany przez system operacyjny w odpowiednim systemie plików.

Różni producenci systemów operacyjnych i oprogramowania stosują różną terminologię, często z powodów kulturowo-marketingowych (np. Microsoft nazywa ją dyskiem lokalnym)

Wolumin to wydzielony obszar nośnika danych służący do przechowywania informacji. Woluminami są m.in.:

- partycje na dysku twardym, pamięci flash itp., z założonym systemem plików,
- udziały sieciowe (np. NFS, SMB, FTP),
- sformatowane dyskietki,
- dyski CD/DVD.

Partycjonowanie jest prostą techniką, którą można uznać za prekursora menadżera dysków logicznych.

Każdy dysk twardy może zostać podzielony na partycje. Każda partycja stanowi osobną część, tak jakby była osobnym dyskiem. Idea polega na tym, że chcąc mieć dwa systemy operacyjne na jednym dysku możesz stworzyć odpowiednie partycje. Każdy z systemów będzie wykorzystywał swoją część na własny sposób, inne nie będą go interesować. Dzięki temu kilka systemów operacyjnych może koegzystować na jednym dysku.

Aby ominąć te ograniczenia wymyślono partycje rozszerzone. Trik ten umożliwia dzielenie podstawowej partycji na podpartycje. Podstawowa partycja, która jest podzielona nazywa się partycją rozszerzoną; podpartycja nazywa się partycją logiczną. Zachowują się jak zwykłe partycje, ale tworzone są w odmienny sposób. Nie istnieje różnica w prędkości.

Na dysku twardym możemy utworzyć do czterech partycji podstawowych (primary partition) lub do trzech partycji podstawowych i jednej rozszerzonej (extended partition). Partycję rozszerzoną możemy podzielić na liczne dyski logiczne (logical partitions).

Partycja systemowa zawiera pliki związane ze sprzętem, informujące komputer, gdzie należy uruchomić system Windows. Partycja rozruchowa to partycja zawierająca pliki systemu operacyjnego Windows, znajdujące się w folderze plików systemu Windows. Zazwyczaj partycja systemowa i rozruchowa to ta sama partycja, zwłaszcza jeśli na komputerze jest zainstalowany tylko jeden system operacyjny. Na komputerze o wielorakiej konfiguracji rozruchowej będzie znajdować się więcej niż jedna partycja rozruchowa. Dodatkowy termin, partycja aktywna, służy do opisywania partycji systemowej (i tym samym systemu operacyjnego) używanej przez komputer do rozruchu.

Partycja rozruchowa to partycja zawierająca pliki systemu operacyjnego Windows. Na komputerze o wielorakiej konfiguracji rozruchowej zawierającym na przykład tę wersję systemu Windows oraz system Windows XP każdy z tych woluminów będzie uważany za partycję rozruchową

MBR (ang. Master Boot Record) – główny rekord startowy, czyli umowna struktura zapisana w pierwszym sektorze dysku twardego. Często nazywany też Master Boot Block (ang. główny blok startowy). Zawiera on program rozruchowy oraz główną tablicę partycji (w przypadku dysku twardego – dyskietki zwykle nie posiadają tablicy partycji).

MBR ma 512 bajtów długości, z czego pierwsze 446 bajtów zajmuje bootstrap. Druga część MBR – tablica partycji – zawiera 4 struktury opisujące poszczególne partycje podstawowe, każda po 16 bajtów. MBR kończą 2 bajty sygnatury – szesnastkowo 0x55 0xAA, co daje $446 + (4 \cdot 16) + 2 = 512$.